

זמני השבת

לאופק מאנשעסטער יע"א

כ"ז תשרי תשפ"ג

שבת מברכין חשוון

זמן המולד: יום שלישי, בשעה 9 לפני הצהריים.

44 דקות 71 חלקים

הדלקת הנרות: 5:39

שקיעה ליל שב"ק: 5:59

נץ החמה ש"ק: 7:49

מנחה קטנה: 3:50

שקיעה: 5:58

זמן ר"ת: 7:09

בעזרת ה' יתברך

חידושים נפלאים

ערב שב"ק פרי

בראשית תשפ"ג

על הפרשה

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א-א). פרש רש"י: 'שבשכיל זה פתח בבראשית, משום כ"ח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים', כ"ח מעשיו, על-ידי שידועים שהשם יתברך ברא את העולם. ולעתיד יחדש הקדוש-ברוך-הוא את כל העולם בלבו בבחינה זו של ארץ-ישראל, כי אז יתגלה שהשם יתברך ברא הכל, ואז יחדש כל העולם בלבו בבחינת ארץ-ישראל. ועקר קדשת ארץ-ישראל הוא, ששם הוא השגחתו יתברך תמיד, בבחינת (דברים י"א): 'תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה'; ולעתיד, שיחדש את כל העולם בלבו בבחינת ארץ-ישראל אז יתנהג כל העולם כלו על-ידי השגחה לבד, כמו ארץ-ישראל, ואז יתבטל הטבע לגמרי, ויתנהג העולם על-ידי השגחה לבד, שהוא בחינת נפלאות, שלא בדרך הטבע. ואז יתער שיר חדש, בחינת (תהלים צ"ח): 'שירו לה' שיר חדש, כי נפלאות עשה'; הינו השיר שיתער לעתיד, שהוא נגון של השגחה, בחינת נפלאות, כי אז יתנהג העולם על-ידי השגחה ונפלאות. כי יש נגון של בחינת דרך הטבע, וזה בחינת (שם י"ט): 'השמים מספרים כבוד אל, ומעשי ידיו מגיד הרקיע', שהוא בחינת הנגון והשיר של דרך הטבע, של תכונות השמים. הינו בחינת השירים ותשבחות שמשבחין להשם יתברך על ההנהגה של עכשו, שמנהיג העולם בדרך הטבע. אבל לעתיד יתער שיר חדש של בחינת נפלאות, בחינת השגחה, כי אז יהיה ההנהגה על-ידי השגחה לבד. ושיר החדש הזה שיתער לעתיד, הוא בחינת שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שעולה ע"ב, בחינת חסד, שעל-ידו יהיה חידוש העולם לעתיד, בחינת: 'עולם חסד יבנה'.

פתגמי קדישין

מרכיב"ק מהר"ן מבראסלב ז"וק"ל

פעם אחת נשמע שהק"ר ה' שלנו רוצה לגזר חס ושלום כמה גזרות על ישראל חס ושלום (שקורין 'פונקטן'). ונשמע אז, שגזרה אחת מהם הוא רוצה שיהיו חס ושלום ישראל מברחין ללמד בגיהם חכמות ולשונות.

ואמר רבנו ז"ל שעל גזרה זאת צריכין לגזר תענית, ולצעק ולזעק להשם יתברך יותר מעל כל הגזרות. כי גזרה זאת היא צרה גדולה מכל הצרות ורעות שבועולם, כי על-ידי-זה חס ושלום מעבירין על דת לגמרי. כמו שרואין בחוש בעוונותינו הרבים, שכל מי שנכנס בדרך תחו יוצא מן הדת לגמרי. השם יתברך יחוס על עמו ישראל ויציל פלטה הנשארת מהם ומקמונם.

פעם אחת אמר רבנו ז"ל: אוי ואבוי שאין אנו חושבין כלל בשביל בנינו ודורותינו איך להצילם ממים הידונים הרעים האלה הרוצים לשטף את העולם חס ושלום, שהם דרכי חלמודים הרעים של חכמות ולשונות ופילוסופיה המתפשטים עכשו בעוונותינו הרבים וכו': חיי מוהר"ן סי' ת"ז

מאמרי מוסר והשקפה טהורה

זה יכול כל אדם להבין שלרב בני אדם שאינם גבורי כח כראוי קשה להם מאוד לשוב בתשובה, כי מאחר שכבר התגבר עליהם יצרם ולא התגברו לכבש אותו, על-כן מאחר שכבר נלכדו מה שנלכדו בודאי קשה להם לשוב בתשובה, ובפרט שיש שיזדו ונפלו מאד עד שלבם בבחינת סחרחר המבאר שם שהקלפה שנדבק בהם בעוונותיהם מעקמת ומסככת הלב בעקומים וסבוכים ובלבולים הרבה. וכמו שאמר אז בפרוש בלשון אשכנז (עם פר דרייט דאס הארץ). על-כן עקר עצתם ותקנתם הוא שאף-על-פי שנפלו למקומות המטנפים ששם נעלם כבודו מאד, אף-על-פי-כן יחפשו ויבקשו את השם יתברך תמיד וישאלו ויודשו בכל עת "איזה מקום כבודו" וכו', ועל-ידי זה בודאי סוף כל סוף יזכו למצא אותו יתברך ותתהפך הירידה הגדולה לעליה בבחינת ירידה תכלית העליה.

וכל הבריאה, בפרט בריאת האדם שכלול מכל הבריאה, עקר זה על-ידי בחינת בראשית מאמר סתום, בחינת איה, שהוא כלול מכל העשרה מאמרות כלם. כי בחינת מלכות אין מתגלה כי אם על-ידי המדות מחסר וכו', שהם בחינת שבעת ימי הבנין שבהם נברא כל העולם בעשרה מאמרות בשביל לגלות מלכותו יתברך, אבל כשאדם חוטא חס ושלום, בפרט כשמתרבים החטאים של הדוד עד שגמר הגלות או אריכות הגלות כמו עכשו בעוונותינו הרבים, אזי מסתלקין כל הקדושות למעלה ואז המלכות בסוד נקדה ויורדת פלאים וכו'. ועקר הבחינה הנשאר בה היא בחינת איה"ה הנ"ל. ומי שזוכה לרחם על עצמו ולחפש איה"ה וכו' כנ"ל אזי ירידתו תכלית העליה ועולה עד שרש המלכות שהוא בחינת כתר עליון, בחינת איה"ה, שהוא כלו קדוש כלו טוב, שהוא כלול מכל העשר קדושות ומשם אנו משיבין עתה מלכותו עלינו על-ידי התשובה על-ידי הבקשה והחפוש איה"ה. וזה 'בראשית ברא אלקים' וכו' 'והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום', שהם בחינת כלל כל הארבע גליות, כמו שאמרו רבותינו וכוונם לברכה, שהם בחינת כלל הסטרא אחרא והקלפות שיניקתם מהעלמה וההסתרה של בראשית מאמר סתום, אבל 'ורוח אלקים', דא רוחו של משיח, מרחפת על פני המים. כי עקר התקון על ידו, על-ידי שמכניס דרך ה' בעולם, לבקש ולחפש איה מקום כבודו כנ"ל, שעל-ידי זה נתהפך הירידה לעליה, ועולין לקדשת המאמר סתום שהוא 'בראשית'. וזהו, 'על פני המים' בחינת 'שפכי מים לברך', בחינת תשובה.

[ל"ה, הל ראש השנה ה' ג. ז]

גדולת לימוד התורה הקדושה

עצם הלימוד, אף שכשהוא לומד ביחודי, הוא מקיים מצות עשה של תלמוד תורה. מכל מקום לכתחילה מצוה להדר כל מה שיכול ללמוד בחבורה, שעל ידי זה יש כבוד שמים יותר. וכן אמרו חז"ל בכמה מקומות "ברב עם הדרת מלך" וכבר אמרו חז"ל [ברכות ו'] שיש נפקא מינה בין מי שלומד ביחודי דאף שהקב"ה קובע לו שכר על זה מכל מקום לא מכתבן מליה בספר הזכרונות משא"כ כשלומד שלא ביחודי נאמר עליהם בכתוב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו וגו' ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו". וכל שכן כשלומדים בעשרה יחד, דאז קדמה שכניה ואתיא כדכתיב "אלהים נצב בעדת אל".

וגם אמרו חז"ל "אין התורה נקנית אלא בחבורה" (ברכות ו.).

עוד אמרו חז"ל [ברכות ס"ג] על הפסוק הסכת ושמע ישראל וגו' עשו כתות כתות ועסקו בתורה.

גם על ידי זה נושא הקב"ה פנים לישראל כדאיתא בתנא דבי אליהו פרק כ"ג, תשובת הקב"ה למדת הדין ששואלת לפניו למה הוא נושא פנים לישראל והלא כתיב האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים.

והשיב הקדוש ברוך הוא: איך לא אשא פניו לישראל וכו', ולא עוד אלא שהן מלמדים את התורה, ויושבים אגודות אגודות ועוסקים בתורה עי"ש.

וכן המנהג כהיום בכל קהילות ישראל שקובעים ללמוד בחבורה אחר התפלה בביהכ"נ ואומרים קדיש דרבנן.

ואין אומרים קדיש דרבנן אלא על תורה שבע"פ ולא על פסוקים וכן על דברי אגדה אומרים קדיש דרבנן [אחרונים].

עוד כתבו דלענין אמירת הקדיש אין מעכב שילמדו דוקא בעשרה דאפילו אחד או שנים שלמדו יוכלו לומר קדיש רק שיהיו עשרה בביהכ"נ.

וגם אפילו איש אחר, שלא למד, יוכל לומר הקדיש:

(ביאור הלכה סימן קנ"ה).

סיפורי מעשיות של צדיקים

ידוע מהבעל-שם-טוב זכרוננו-לברכה, שסבר שהספין של שחיטה מספיק שיהיה רק "חלק" ולא חד וחלק, לאחר פטירתו הנהיג הרב המגיד לחומרא שהספין הפשוט יהיה "חד וחלק".

חרה הדבר לבעל התולדות ונסע מעירו פולנאה למעזריטש, והגיע למעזריטש בערב שבת, ותיכף בפגשו בהרב המגיד שיצא לקבל פניו, שאל לו מדוע משנה ממנהג רבם הבעל-שם-טוב.

ענה לו המגיד: בזמן רבנו הבעל-שם-טוב היה באמת מספיק רק חלק, כיום חייבים ב"חד וחלק".

כששמע בעל התולדות תשובתו הנחרצת לא דבר בזה יותר טוב, וחפץ היה תיכף לחזור ולשהות בביתו בשבת, וכשראה זאת הרב המגיד הפציר בו מאד שישאר אצלו בשבת, ונשארו.

בליל שבת שלח בעל התולדות את משמשו שילך ויראה איך נוהג הרב המגיד בעריכת שלחנו, חזר המשמש וספר לרבו בעל התולדות שהרב המגיד אומר תורה "אש להבה" ממש. קם התולדות והלך למקום עריכת שלחנו של המגיד. אבל כשהתקרב לבית המדרש, הפסיק הרב המגיד לומר תורה.

למחרת בסעודת שחרית שלח שוב את משמשו, לילך לראות את עריכת שלחנו של המגיד, וחזר שוב ואמר כנזכר-לעיל. ושוב הלך לשמוע תורתו, וכשהתקרב לבית המדרש, שוב הפסיק הרב המגיד מלומר תורה.

בסעודה שלישית הלך כבר בעל התולדות מעצמו לעריכת שלחנו.

בקש הרב המגיד מהתולדות מאד מאד שיאמר תורה. אבל התולדות לא הסכים בשום אופן. ואחר שהפציר בו מאד מאד, הפטיר בעל התולדות ואמר: "איני יודע שום דבר מה לומר רק זאת "יהודי צריך למדת הרצון", "א יוד דארף רצון". ענה המגיד ואמר לו: "אם אתם יודעים מרצון, שוב כבר אין לי שום תורה מה לומר לכם". (שי"ק ב', ע"ה).

ליומא דהילולא של הצים"ע מרלו"י מבארדיטשוב צוק"ל

• כ"ה תשרי תקע"א •

עקשיו כל תקנתו הוא רק על ידי העצות הקדושות הממיות הנמשכין מהתנוצצות משיח שהתחיל להתנוצץ מימי האר"י ז"ל, וכל מה שמתקרבים יותר לביאת משיח אף על פי שצרות הנפש מתגברים יותר, אבל ברחמינו גם התנוצצות משיח מתנוצץ בכל פעם יותר, וכמו שמספרין ענין זה בשם הרב הקדוש מברדיטשוב זכר צדיק וקדוש לברכה. (ליקוטי הלכות קריאת שמע ה, טו).

בכל עניני הגיליון, להארות והערות לתוספת, לחיזוק עידוד והפצה, ניתן להתקשר 0744-20-880-17

כמו כן בתי כנסיות המעוניינים בקבלת הגיליון לכבוד שבת קודש ניתן לבקש על המספר הנ"ל

אוצר הסגולות מספרים הקדושים

מי שי"ש לו לער גדול צנים, יקרא צכל יום מעשה צראשית.

גם על-ידי הקריאה נאול מעלילות של גולה: ס"ה, צנים ח"ב, א'.

על-ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע. וסימן לדבר: "אלה תולדות השמים והארץ", וגו'.

מי שאין לו הצנה צלמודו, ישבת אלל לדיק. גם על ידי זה יזכה ללמד

תורה לשמה. או ילמד צשמחה או יקבל את השבת צשמחה.

כל המראי מקומות ניתן למלא צספרי המידות עם מ"מ וצאריכות המצואר צבולאת "מצית לוי"